Anul II Nr. 430 | Exemplarul lei 300 | Miercuri 14 August 1946

SPORTUL popular

Referatul d-lui Tudor Vasile la Congresul Naţional al Tineretului Democrat

Sportul şi distracţiile tineretului în România

Sportul însemnează mişcare, mişcarea e sănătate, iar sănătatea unui popor este cel mai mare lucru câştigat în folosul omenirii, umanităţii şi civilizaţiei".

Tineretul e plin de energie, plin de dorinţa de a activa, iar mintea este îndreptată spre cunoaşterea tuturor domeniilor.

Tineretului îi este sete de mişcare, de creaţie, de perfecţionare. In care alt domeniu îşi pot găsi satisfacerea pasiunilor tinereşti, a temperamentului năvalnic, decât în educaţia fizică, sport şi distracţie.

Trei calităţi sunt specifice tineretului, trei caracteristici vii ale tinereţii:

1. Dragostea pasionată pentru libertate.
2. Dragostea pentru efort, pentru luptă, pentru sacrificiu.
3. Entuziasmul neprecupeţit în toate acţiunile.

Unde altundeva decât în sport şi în distracţii, aceste însuşiri ale vârstei noastre îşi găsesc mai potrivit cadrul de manifestare, de desvoltare, de încântare?

Unde în altă parte mai mult ca în sport ne vom putea exterioriza sentimentele noastre de generozitate, cavalerism, solidaritate, dragoste de oameni?

Dar sportul şi distracţia pe lângă faptul că este activitatea cea mai specifică a tineretului, domeniul în care toate celelalte activităţi îşi găsesc cadrul şi suportul necesar, sportul mai reprezintă încă trei atribute.

El este:

un mijloc educativ şi moral de prim ordin;

un puternic factor de solidarizare între oameni;

un neîntrecut prilej de înfrăţire internaţională.

Iată de ce din preocupările, treburile şi programele ori cărei mişcări democratice de tineret nu poate lipsi dela loc de frunte activitatea sportivă, educaţia fizică.

După terminarea primului război mondial, sportul sub toate formele lui a luat un mare avânt în mai toate ţările europene.

Din păcate însă, acei cari au condus destinele unora dintre popoare, aşa cum de altfel s'a întâmplat şi la noi, au îndrumat mişcarea sportivă exclusiv pe drumul care le asigura carnea de tun, pentru un războiu pe care îl pregăteau.

Desvoltarea sportivă care începuse să ia un avânt atât de frumos, simbolizând în sport înfrăţirea între popoare, suferă o pauză îndelungată prin infiltrarea regimului fascist în toate colţurile Europei.

Importanţa sportului, puterea lui organizatorică şi influenţa pe care o are asupra tineretului nu a scăpat regimurilor fasciste.

Hitler şi Mussolini, au sezizat ceeace le poate aduce o mişcare sportivă desvaltată larg în vederea cuprinderii tineretului. Ei au pus un accent puternic pe sport în organizaţiile lor de amăgire a tineretului.

Dar conţinutul mişcării sportive hitleriste şi fasciste, scopurile acestei mişcări au fost cu totul altele decât acele pe care le dictau însăş interesele tineretului. Fiindcă conţinutul mişcării lor sportive, erau exerciţii pregătitoare pentru războiul de agresiune, iar scopul educaţiei fizice în Germania lui Hitler şi Italia lui Mussolini era transformarea masselor de tineret în masse automate. Sportul a fost folosit în încercarea de a se face din fiecare tânăr un automat, o fiinţă fără raţiune, un om care nu mai gândeşte singur.

Celace s'a întâmplat la noi cu mişcarea sportivă sub dictaturile fasciste a fost o copie a exemplui hitlerist din Germania.

Straja Ţării, Sportul Legionar, Organizaţia Sportului Românesc, au fost toate înjghebări îndreptate împotriva intereselor tineretului. Sub lozinci ademenitoare cu care încercau să atragă tineretul, am văzut cu toţii ce se ascundea: minciuna, desordinea, jaful, crima şi moartea.

Educaţia primită de tineri în aceste organizaţii era legată de aţâţarea instinctelor primare, exaltarea celor mai josnice porniri, pe rassism, pe şovinism, pe rivalitate.

In organizaţiile fasciste de sport întotdeauna a fost încurajată rivalitatea de cea mai josnică speţă, — pe când orice pornire de solidaritate era aprig reprimată. Individualismul cel mai feroce era cultivat. Spiritul de colectivitate era înăbuşit cu ultima energie. Fascismul a ridicat la ultima sa expresie cultul vedetelor, spiritul de echipă a fost sistematic înfrânt.

Aceasta a adus fascismul în sport. Şi prea puţin timp a trecut dela înfrângerea militară a foscismului pentru ca să nu recunoaştem că azi la constituirea Federaţiei Naţionale a Tineretului Democratic din România şi la organizarea unei mişcări sportive în cadrul ei, mai moştenim o situaţie foarte grea în care veninul vărsat de oamenii lui Hitler şi Antonescu continuă să existe în mare măsură. Pentru a remedia aceste rele pe care fascismul le-a adus sportului, a luat naştere Organi-

(Continuare în pag. III-a)


ATLETUL AMERICAN FULTON

Campionatele naţionale de nataţie

Cei mai buni înnotători şi jucători de polo vor evolua în trei zile de concurs la strandul Obor

A revenit în acest an Capitalei ţării, cinstea să adăpostească una din cele mai senzaţionale ediţii ale campionatelor naţionale de nataţie sărituri şi polo.

Intr'adevăr conjunctura specială, a acestei ediţii îi acordă dreptul de a se intitula astfel. Pe deoparte va fi ultimul criteriu de selecţie pentru Campionatele balcanice iar pe de altă parte, va avea de rezolvat atât la înnot cât şi la polo adeversităţi înverşunate, din care nu poate să rezulte decât un spectacol superlativ şi... poate recorduri naţionale.

Sâmbătă, Duminică şi Luni la strandul Obor, vor fi întrunite cele mai reprezentative figuri ale nataţiei şi jocului de polo din ţara noastră, iar publicul bucureştean va avea astfel ocazia să asiste la întreceri de înnot şi matchuri de polo superioare ca factură...

O altă parte interesantă a concursului va fi proba de sărituri artistice în care excelentul campion naţional Al. Lascu îşi va apăra — dacă nu ne înşelăm — pentru a 17 oară titlul de campion naţional.

Vom reveni nu noui amănunte privind programul complet al campionatelor şi alte chestiuni legate de această competiţie.

Tennismanul cehoslovac DROBNY revelaţia turneului dela Wimbledon, finalist în campionatele internaţionale ale Franţei desfăşurate pe courts-urile dela Roland Garros.



:-BARAJUL-:

„Bomba dela Galaţi" în mijlocul unei zile calme

Duminică s'a desfăşurat prima parte din proba impusă de F. R. F. A. în vederea desemnării unor formaţii pentru viitoarele Divizii A. şi B. Intâlnirile s'au desfăşurat şi terminat cu rezultate aproape unanim scontate, fapt care ar putea caracteriza prima parte a barajelor drept „calmă". Partidele, aproape fără excepţie, au dat loc la matchuri disputate în majoritatea cazurilor „la sânge". Desigur miza era prea importantă pentru a nu uza toate şansele.

In legătură cu acest fapt, este demn de reţinut excelenta comportare a arbitrilor din Bucureşti, delegaţi să conducă matchurile „chee" şi cu „cântec".

Ni s'a menţionat expres de către corespondenţii noştri sau trimişii speciali că, absolut toţi au primit aplauze la scenă deschisă. Faptul este îmbucurător şi am dori ca să nu rămână simple întâmplări izolate. Publicul a început să aibe încredere în arbitri şi e bine să o păstreze, mai ales în provincie, unde sentimentele sau mai bine zis resentimentele sunt mai „meridionale".

Revenind la etapa propriu zisă, consemnăm ca surpriză absolută victoria Prahovei din Ploeşti asupra Gloriei CFR la Galaţi. Desigur o victorie care aduce absolut calificarea ploeştenilor în Divizia A. La Ploeşti, gălăţenii sunt victime sigure, astfel că un pronostic în favoarea lor ar avea cam 1 la sută şanse de câştig. Aci menţionăm că în viitoarea Divizie, Prahova va fi punctul negru al competiţiei, deoarece cu formaţia pe care o aliniază acum, nu va reuşi să dea impresia unei echipe divizionare decât poate la Ploeşti.

La Cluj s'a disputat cuplajul zilei, terminat cu un rezultat normal, adică victoria uşoară a Ferarului şi un neaşteptat draw reuşit de Victoria în faţa Universităţii. Studenţii au avut neşansa ca portarul să fie lovit în prima repriză, în locul lui trecând Luca.

„U" a avut o galerie sustinută, dar a jucat împotriva unei formaţii care neavând ce pierde mizează totul pe o carte.

La Timişoara, Politehnica a smuls CFR-ului un draw, feroviarii fiind aceia cari au avut iniţiativa. Desigur, şi aci lupta va fi crâncenă.

Fiind doar umbra celui din trecut, Karres a suferit înfrângerea fără putinţă de aprecieri din partea Dermagantului. E drept că la Tg.-Mureş, dar avantajul mureşenilor este prea mare, pentru a fi remontat atât de uşor.

Uşor şi fără emoţii s'a calificat Libertatea (Oradea), care a înregistrat dealtfel scorul zilei în dauna Crişanei CFR. Baraj inutil şi avantaj imposibil de recuperat.

De pe acum putem indica drept siguri competitori ai Diviziei Naţionale A pe Libertatea, Ferar şi Prahova.

Pentru Divizia secundă, formaţiile următoare au desfăşurat un joc mai convingător, prilejuind victorii normale dealtfel, ex: a F. C. Ploeşti-ului, AMMEFA, etc.

Ion Chiriac s'a înscris în competiţia la pană

După Ilie Piţu şi Marin Gaşpar în competiţia deschisă de F. R. Box la categoria pană, s'a înscris din nou şi Ion Chiriac.

Termenul expiră la 21 August.

Posibil sau probabil

Gală profesionistă de box la 24 August?

E posibil ca vacanţa anunţată la box până la 1 Septembrie să fie scurtată în sensul că Comisia de organizare a F. R. Box-ului e în tratative cu mai mulţi pugilişti pentru o reuniune la 24 August, care ar urma să se desfăşoare în nocturnă pe arena Venus.

Suntem informaţi însă că acest lucru e prea puţin probabil întrucât pugiliştii continuă să pretindă burse exorbitante.

De altfel în legătură cu viitoarele matchuri pentru sezonul de toamnă putem anunţa că se tratează câteva întâlniri excelente.

E vorba astfel de: C. Dumitrescu—Gh. Axioti, Ilie Piţu—Ion Chiriac, P. Brătescu—Ion Popa, C. Cionoiu—Victor Dumitru, Dumitru Marin—Marin Gaşpar, C. Jelesneac—Fl. Stanomir, Ion Mihail—Petre Brătescu, etc. etc.

Un atlet luxemburghez aleargă 31.48.2 minute pe 10.000 m.

Atletul din Luxemburg, Heizendt a ameliorat recordul pe zece mii metri al Luxemburgului alergând această distanţă în timpul de 31.48.2 minute.

SCURT ISTORIC

RENAŞTE „WUNDERTEAMUL"?

Reportaj despre footballul austriac

de IOSEPH ROSIN

Echipa Austriei şi-a dobândit acest nume în ziua de 16 Mai 1931, cu ocazia strălucitei victorii asupra Scoţiei, cu scorul de 5:0. Au urmat: Austria-Germania 6:0; Austria Elveţia 2:0; Austria-Scoţia 2:2 (în revanşă); Austria-Ungaria 2:2 (echipa Ungariei era atunci cea mai puternică a continentului); Austria-Elveţia 8:1; Anul 1932: Austria-Italia 2:1; Austria-Ungaria 8:2 (o victorie nemaiauzită în istoria footballului pe atunci); Austria-Cehoslovacia 1:1; Austria-Suedia 4:3; Austria-Ungaria 3:2; Austria-Elveţia 3:1; La 7 Decembrie „teamul" a cedat în faţa Angliei cu 3:4; Austria-Belgia 6:1; 1933: Austria-Franţa 4:0.

3:2 şi 1:3 sunt ultimele rezultate ale jocurilor internaţionale ale Austriei în care a câştigat asupra Ungariei şi a pierdut împotriva Franţei.

Cunoscătorii sportului cu balonul rotund şi criticii, analizând aceste două rezultate şi cercetând spiritul care domneşte în sânul formaţiilor vieneze, vor trage însă concluzii îmbucurătoare pentru austrieci.

Cunoscuţi fiind înainte de războiu sub numele de „Wunderteam", practicând un joc de înaltă şcoală, pretendent la primul loc în campionatul european, numărând în rândurile lui corifei al câmpului verde ca Zischek, Gschweidel, Vogel, Hoffman şi renumitul „rege al atacului", Sindeler, austriacii şi-au asigurat un renume mondial care nici azi nu şi-a pierdut eficacitatea.

Este firesc că în timpurile grele ale războiului, când tot potenţialul omenesc era mobilizat pe front, aceste renumite însuşiri ale footballului vienez să fi suferit şi pierdut din combativitatea lui.

Azi, când munca de refacere şi reclădire preocupă toate popoarele, vienezii harnici şi iubitori de sport, nu au uitat vechea lor strălucire şi au păşit cu hotărîre pe calea de a recuceri fostul lor renume.

Nu putem spune cu siguranţă că vor reuşi să-şi redobândească fostul titlu de Wunderteam, azi când noi forţe s'au ridicat la orizontul sportiv — amintim numai footbalul sovietic, francez, ceh — dar apreciem munca pe care o depun alb-roşii şi suntem convinşi că vor reuşi a recâştiga o parte din gloriosul lor trecut.

Redăm unele amănunte din viaţa sportivă a Austriei, din elanul echipelor şi din spiritul care domneşte printre sportivii vienezi.

Este de remarcat că în Viena apar patru reviste sportive care dau toată atenţia oricărei ramuri sportive şi în deosebi footbalului. In ele se oglindeşte activitatea vie a cluburilor, în ele vedem seriozitatea cu care sportivul austriac e preocupat de educaţia lui fizică, dragostea şi convingerea cu care ţine la echipa sa.

O fericită însuşire, care ajută mult la promovarea sportului austriac, este acel renumit humor vienez. Oriunde, în coloanele gazetelor şi în vorbele sportivilor pătrunde buna dispoziţie, înclinaţia către humor şi ironie. O ironie simpatică şi regeneratoare.

Asupra perspectivelor pe care le prezintă sportul austriac, preşedintele Federaţiei Internaţionale de Football Asociaţie, d. Jules Rimet şi-a spus părerea chiar în seara zilei după rezultatul defavorabil în jocul cu Franţa, astfel:

„Footbalul vienez se va reface. Am toată înţelegerea pentru pierderile cauzate de acest război care şi în domeniul sportului se resimt, dar sportul austriac este calea cea mai bună spre refacere".

Urmărind ziarele şi consultând ştirile care sosesc din Austria se remarcă o activitate sportivă vie cu întâlniri disputate cu înfocare, totuşi în chip fair, fără eşiri brutale, desfăşurându-se în cadrul disciplinei.

Este interesant de remarcat că antrenorii echipelor de football cer jucătorilor lor o lungă pregătire atletică. Ei exprimă convingerea — de altfel întemeiată — că succesul unei echipe constă nu numai în armonia jocului şi într'un sistem oarecare, ci, chiar mai mult, de capacităţile atletice ale jucătorului. Footbalistul trebue să fie un bun şi încercat alergător, trebue să fie pregătit în sări-

(Continuare în pag. III-a)

Campionatul României de şah

Gigantica luptă de 12 ore dintre Campionul României şi Alexandrescu G.

Toma H. învins şi învingător

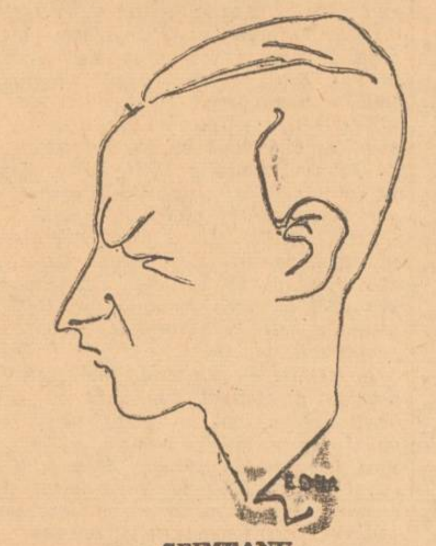
Lichidarea celor 10 partide întrerupte a adus câteva modificări ale clasamentului, în sensul că unii dintre favoriţi au pierdut. Puţin norocosul Toma H. a pierdut la Samarian o partidă dinainte pierdută, dar nu tot astfel se poate spune despre partida sa întreruptă cu campionul Capitalei Popa Toma. Această întreruptă, era speranţa sa justificată care putea să-l aducă poate — definitiv în fruntea clasamentului. Dar pentrucă şahul mai este şi joc, astfel că hazardul şi norocul care sunt legate strâns de el, au dorit şi au dat la „fund" pe unul şi au înviat pur şi simplu pe campionul Capitalei care nu mai spera la nimic. A câştigat, fără comentarii, partida cu Toma H. şi a mai câştigat o partidă pe care o trecuse şi în agenda sa, remis. Acest al doilea „cadou" i l-a făcut Romică Alexandrescu, care admirând poziţia de pe tablă unde deşi cu un pion mai puţin însă cu nebuni de culori diferite obţine remisa, a uitat că alături are şi un cronometru care îi măsoară timpul şi astfel steagul a căzut, aducând a doua victorie a zilei, lui Popa care prin aceste două preţioase puncte a săltat aproape în frunte — şi dacă norocul îl va ţine până la sfârşit îl vom vedea dublu campoin şi cu premiul de un milion în buzunar.

Al doilea învins al întreruptelor a fost Kapuscinski, care se părea că va rămâne până la sfârşit fără nici un zero în tabelă, realizând astfel un tur de forţă rar întâlnit. Insă ghinionul său a fost că a trebuit să joace cu Toma H., după ce acesta pierduse la Popa şi aşa că a trebuit el să plătească. Şi l-a costat poate prea scump pentrucă Dr. Troianovschi l-a întrecut cu jumătate punct, permiţându-i acestuia să se situeze în fruntea clasamentului unde se va menţine până la sfârşit, dacă — un mare „dacă" — va învinge în runda 13 pe Urseanu.

Cea mai disputată partidă din întregul concurs şi cea mai dinamică a fost continuarea partidei Seimeanu—Gică Alexandrescu, care după o gigantică luptă de 12 ore şi jumătate s'a terminat cu strălucita victorie a campionului României, care chiar dacă a pierdut titlul este un învins glorios. Astfel după această uriaşă victorie campionul României este acum la distanţa de numai două puncte de leader, iar Alexandrescu Gică pierde încă odată prilejul de a fi campion naţional.

La un punct diferenţă de leader se găsesc Andriţoiu şi Popa, aşteptând ca acesta să capoteze în faţa lui Urseanu pentruca în ultimele trei runde să asistăm la o dramatică luptă pentru titlul naţional, care a uzat nervii nu numai jucătorilor dar şi suporterilor.

M. Hagi Nicovici


SEIMEANU

Deşi au trecut 48 ore dela concurs...

Campionatele naţionale de juniori nu au încă un câştigător definitiv

Un incident — survenit pe neaşteptate — de care depinde desemnarea câştigătorului, va fi rezolvat la prima şedinţă a federaţiei

— dela trimisul nostru special Adrian Radwaner —

Primele, din seria campionatelor naţionale de atletism: Juniorii şi Fetele s'au disputat Sâmbătă şi Duminică la Timişoara, coincizând cu un categoric succes, atât în ceeace priveşte organizarea cât şi a numărului record de concurenţi. Peste 150 concurenţi — atleţi şi atlete — reprezentând culorile a 20 grupări, au ţinut să fie prezente la startul celor 27 probe demonstrând încăodată că atletismul românesc, şi că în special, concursurile mari costituesc un miraj pentru toţi.

Atletismul bănăţean şi-a dat definitiv examenul de majorat

Aceasta este concluzia pe care a tras-o oricine a asistat la aceste campionate.

Banatul posedă în momentul de faţă o întreagă pleiadă de tehnhcieni-specialişti în arta atletismului.

O mână de oameni- personificând cu toţii amatorismul pur şi complet desinteresat — îşi cheltuesc energia celei de a doua tinereţe, cu un singur scop bine definit: RIDICAREA ATLETISMULUI. Zeno Veiceanu, Dr. Arnăutu, Prof. Carol Eilhard, Romulus Colombo, Zeno Arsenovici, Ioan Doboşan şi alţii pot oricând reprezenta cu demnitate forul suprem al atletismului românesc.

Din păcate nu-i ajută posibităţile materiale. Lipsesc, ca peste tot fondurile.

(Continuare în pag. III-a)



Nu numai în „TURUL FRANŢEI"...

...dar şi la noi, şoselele şi în special Valea Prahovei sunt zilnic călcate de zeci de ciclişti cari se antrenează cu asiduitate pentru mult aşteptatul „Tur al României".

Punctul de atracţie îl constitue în special Valea Timişului ale cărei serpentine sunt urcate şi coborîte continuu.

(In clişeu, o imagine din „Turul Franţei").

Un nou record american la stafeta 4X100 liber

● LOS-ANGELES, 12 (Ofpress). — Innotătorul american Bill Smith, care urmează să se întâlnească cu vedetele europene la Paris la 31 August, a pierdut recent ocazia de a bate recordul stabilit de Johnny Weissmüller pe distanţa de 100 metri în stil liber: recordul de 57,8 sec. Timpul realizat de Smith a fost de 59,4 sec.

Intre timp, echipa Universităţii din Haway, din care face parte şi Smith, a stabilit un nou record american în stafeta de 4×100 metri stil liber, realizând un timp de 4 min. 4,8 sec.

COLŢUL lui V. B.

„SARACUL" ROBINSON!

Când, la 1 Februarie 1946, Marty Servo bătea prin k. o., în mai puţin de 3 minute, pe Freddie Red Cochrane, — într'unul din fotoliile de ring ale lui Madison Square Garden, Ray Robinson îşi muşca unghiile de necaz. El ar fi trebuit să facă acest mare match, el ar fi trebuit să devină campion! Palmaresul său era destul de bogat: 85 victorii ca amator, 69 prin k. o., dintre cari 44 în prima repriză; 66 victorii ca profesionist, o singură înfrângere din partea lui Jack Lamotta, pe care l-a învins apoi de 3 ori... Deci, drepturi legitime de a deveni challenger. Dar... săracul Robinson avea o situaţie prea modestă pentru a plăti cei 50.000 dollari pe care Servo i-a oferit lui Cochrane pentru a accepta lupta. Cochrane avea 31 ani, dintre cari 12 închinaţi boxului, şi vroia ca, pentru ultima dată, meseria lui să-i aducă o satisfacţie materială. De atunci, Robinson îl urmăreşte pe Servo, aşa cum l-a urmărit pe Cochrane.

In sfârşit, Mike Jacobs i-a dat satisfacţie şi a semnat contractele. Campionatul mondial la semi-mijlocie se va disputa la 21 August, la Polo-Ground. Visul tânărului negru din Detroit s'a realizat.

Robinson şi-a permis chiar un mic „hors d'oeuvre". In Iunie, la „Roosevelt Stadium Union City", a bătut la puncte pe Norman Rubis. Inalt, rapid, cu bună directă de stânga şi excelent uppercut de dreapta, Robinson şi-a surclasat adversarul, trimiţându-l de două ori chiar la podea. Foarte abil în blocaje şi eschive. După match, cabina sa era păzită de poliţişti şi — compliment inutil — de o doamnă elegantă, de culoare, care pare a fi mama lui. Grijă părintească pentru tânărul acesta negru, care a debutat la 15 ani la „Police Athletic League", şi a câştigat de două ori faimoasa competiţie „Mănuşa de Aur".

Acum şi-a dat rendez-vous cu Marty Servo, pentru 21 August, şi are toate şansele să devină campion mondial la categoria semimijlocie.